

Sfinții Doctori fără de arginți Pantelimon și Ermolae
(icoană din incinta Așezământului Christiana)

PARIUL CU EUROPA

În anii din urmă, România, printre atâtea alte acute probleme de «imagine», a căpătat și trista faimă a unei țări incapabile să absoarbă și să valorifice, prin proiecte credibile, o mare parte din fondurile europene care-i stau la dispoziție. S-ar zice că ne-a fost mai ușor «să intrăm în Europa» decît ne este acum să-i îngăduim Europei să intre și ea în România!

Sintagma românească e încă timorată în fața paradigmei europene: retrăim într-un fel, în plin secol XXI, faza «formelor fără fond» ale occidentalizării din secolul al XIX-lea. Dinamica structurilor mentale (și implicit comportamentale) ține anevoie pasul cu dinamica structurilor de civilizație. Ba tragem adeseori concluzia pripită și păguboasă că *ei* au valorile *lor*, iar *noi* pe *ale noastre*

, și că între aceste două ordini de valori ar exista o fatală incompatibilitate.

La o analiză mai atentă, ar trebui însă să ne dăm seama că proiectele cu finanțare europeană, și mai ales parteneriatele transnaționale, deși implică o logistică mai complexă, cu care nu sîntem încă pe deplin dedați, reprezintă tot atâtea provocări la vrednicie și responsabilitate, pe de o parte, dar și la (re)descoperirea de noi înșine, pe de altă parte. Avem nu o dată, dincolo de multele lipsuri și inerții, resurse sau potențialități ignorate, rezidînd în propriile noastre tradiții, inclusiv (și poate mai ales) în tradiția ortodoxă (perpetuată oficial în rînduierile vieții bisericești și neoficial în rînduierile vieții rurale). Pariul ar fi, într-o primă instanță, să renunțăm la proastele

năravuri moștenite din comunism, pe care să le înlocuim cu bunele năravuri reînviatăle ale lumii românești tradiționale, iar, într-o a doua instanță, să ne învrednicim a conexa aceste valori ale tradiției la cadrele și exigențele actualității. Regăsirea de sine a românității este cel mai firesc certificat de europenitate.

Nucleul echipei de implementare a Proiectului
(parteneri români și belgieni)

VIN BELGIENII!

Să trecem însă de la discuția generală la cazul concret. Într-un proiect multi-regional – **Stagii de practică geriatrică valorizate într-un context transnațional modern**

(
SPGT

) – susținut de Fondul Social European (FSE) în cadrul Programului Operațional Sectorial Dezvoltare Resurse Umane (POSDRU), Asociația «Christiana» (România) și Grupul «Armonea» (Belgia) au ajuns în relație de parteneriat

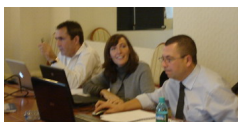
[1]

Prof. Univ. Dr. Pavel Chirilă,
întemeietorul și președintele AFMC „Christiana”

Ce este «Christiana»? O asociație filantropică medical-creștină din România, cu filiale autonome în mai toate orașele mari ale țării, întemeiată laolaltă de medici și preoți^[2], în duhul ortodox al vechilor «vasiliade»

[3]
, ctitorind deopotrivă, din 1990 încoace, spitale, mănăstiri, cămine de bătrâni și școli sanitare, promovînd, prin editura omonimă din București, o literatură de specialitate în care teologia și știința merg mîna în mîna, fără nici un conflict esențial, și contribuind la transpunerea în fapte a idealului creștin de conlucrare a laicului ortodox cu clerul și structurile bisericești. Așadar, o asociație puternic ancorată în tradiția de două ori milenară a Bisericii și slujind în mod mărturisit idealul reîncreștinării vieții publice românești de după cumplita experiență a ateismului comunist.

Reuniune de lucru la București cu reprezentanții Grupului „Armonea”

Ce este «Armonea»? Cel mai important grup belgian în sectorul de servicii și îngrijiri pentru persoanele vârstnice, cu 49 de așezăminte, 4815 rezidenți și 2800 de angajați (de cele mai diverse naționalități)^[4], promotor al unei asistențe specializate și ultramoderne, fundamentate și desfășurate pe deprinderile occidentale ale umanismului secularizat, cu respect principial față de tradițiile și valorile moral-religioase, dar neutru față de ele în activitățile sale curente și în prezentările sale publice. Așadar, un grup exemplar organizat, devotat celor mai nobile scopuri socio-umanitare, dar fără determinare religioasă și fără angajament confesional, corespunzând mentalității laice și formelor civilizaționale ale Occidentului contemporan.

Și iată că, în virtutea parteneriatului și pentru definitivarea termenilor lui, patru reprezentanți de seamă ai Grupului «Armonea» – d-l Luc Pirson (Senior HR Manager), d-na Veerle Bekaert (HR Manager), d-l Didier Spruyt (Quality Coordinator) și d-l Kurt Keirsmakers (Quality Manager) – au descins luna trecută în capitala României și au luat contact direct cu realitățile noastre curente. D-l dr. Nestor Tache (român stabilit în Belgia), inițiatorul și principalul manager al Proiectului, a avut ocazia să-și exercite o dată în plus virtuțile de mediator între mentalități și civilizații...

Biserica Sfintei Mânăstiri Christiana (București, Sector 2, Șoseaua Pipera 49)

CÎND NIMENI NU SE SPERIE...

Nu știu dacă sau în ce măsură cei care au gestionat vizita celor patru oaspeți belgieni (găzduiți la Centrul cultural-social «Sf. Apostol Andrei» al Patriarhiei Române, unde se află și sediul Proiectului) se vor fi gândit la considerente precum cele expuse mai sus, dar, printre sesiunile de lucru privitoare la parteneriat și implementarea Proiectului, aceștia au fost duși în vizită... la mănăstire (Christiana, Pasărea) și la Muzeul Satului! Adică în cele două puncte referențiale ale tradiției locale: obștea monahală (întruchipînd vechea rînduială religioasă) și obștea sătească (întruchipînd vechea rînduială civilă). Poate că ar fi trebuit să li se traducă și frumoasa legendă a «Tinereții fără bătrînețe» pentru ca impactul tradiției să fie deplin, inclusiv în tangență cu domeniul lor de competențe și aspirații («valorificarea resurselor umane în vederea îmbunătățirii stării de sănătate și a calității vieții, inclusiv a prelungirii speranței de viață»)...

Desigur, mănăstirile vizitate, Christiana^[5] și Pasărea^[6], au fost alese anume pentru că găzduiesc de ani buni în spațiul lor sacru cămine de bătrîni admirabil organizate și deservite (într-o țară în care adesea tocmai organizarea și serviciile lasă de dorit). Asemenea cămine, funcționînd în cadru mănăstiresc și cu personal mănăstiresc, dar cu dotări și la standarde moderne (atît cît permit resursele financiare, mult mai modeste decît cele occidentale)

[7] , reprezintă cea mai concretă și mai convingătoare dovadă că deprinderile tradiției și exigențele actualității pot face casă bună împreună și că pînă la urmă dragostea de aproapele la care ne cheamă Hristos («Care ieri, azi și mîine este Același») constituie numitorul comun ideal al tuturor întreprinderilor noastre «asistențiale». Ce poate fi mai minunat decît să se întîlnească, în general-umana căutare «a tinereții fără bătrînețe și a vieții fără de moarte», lamura tradiției cu lamura civilizației, trecutul cu prezentul, Răsăritul cu Apusul?!

În Așezămîntul Social al Sfintei Mănăstiri Christiana

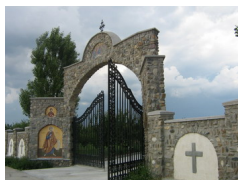
Mesagerii celei mai moderne civilizații au fost și au văzut că românii ortodocși pot fi parteneri credibili. Iar românii i-au primit cu toată considerația cuvenită unor oameni care știu și țin să-și facă treaba în mod exemplar, chiar dacă poate unii dau socoteală mai puțin lui Dumnezeu și mai mult propriei lor conștiințe (morale, civice și profesionale). Dar oare conștiința nu-i însuși chipul lui Dumnezeu din noi?

Oaspeții belgieni par să fi plecat cu o bună impresie. Nouă ne rămâne s-o onorăm în continuare și să încercăm să învățăm din experiența și din rigorile lor în ce fel valorile tradiției pot ieși din mănăstiri și din muzee ca să facă pui și în cetate, spre mai binele și la îndemâna tuturor.

Două moduri specifice de abordare și de slujire s-au iscodit reciproc și nimeni nu s-a speriat de nimeni. Spiritul armoniei creștine (*Armonea-Christiana*) le guvernează direct sau indirect pe amândouă, iar până la urmă, vorba aceea (atît de dragă lui Constantin Noica), *nu se știe cine dă și cine primește*

...

Răzvan CODRESCU

Poarta Sfintei Mănăstiri Christiana

[1] Proiectul se înscrie în noul context socio-medical european, în care accentul cade pe valorificarea resurselor umane în vederea îmbunătățirii stării de sănătate și a calității vieții, inclusiv a prelungirii speranței de viață. Obiectivul fundamental al Proiectului este *creșterea ocupabilității absolvenților de școli sanitare prin îmbunătățirea pregătirii profesionale și optimizarea atitudinii față de muncă*

. Pe parcursul celor 3 ani de implementare a Proiectului, grupul-țintă – format din 30 de grupuri de câte 30 de elevi asistenți medicali în an terminal (atent selectați)– va efectua 30 de stagii de practică geriatrică de câte 2 săptămâni în casele de bătrâni medicalizate ale partenerului belgian «Armonea» (Bruxelles).

[2] Dr. Pavel Chirilă (care este pînă astăzi președintele Asociației), dr. Maria Chirilă, pr. Constantin Galeriu, pr. Constantin Voicescu, pr. Constantin Mihoc etc.

[3] Biserica are o lungă tradiție filantropică, încă din vremurile apostolice. Primele orfelinate, azile pentru bătrâni, leagăne de copii și spitale («bolnițe», în limba noastră veche) au fost create *prin Biserica*

de Sf. Vasile cel Mare (de unde și denumirea de «vasiliade») și de Sf. Ioan Gură de Aur, în secolul IV, angajînd de-a lungul timpului și largi segmente ale laicatului.

[4] Se scontează ca în anul 2011 numărul rezidenților asistați să crească cu 1250, iar al angajaților cu 620 (printre aceștia din urmă nefiind exclus să se numere și mai mulți asistenți calificați de origine română, mai ales că pe acasă nu par deocamdată prețuiți întotdeauna așa cum s-ar cădea).

[5] Întemeiată în 1993, la inițiativa d-lui dr. Pavel Chirilă (care visase un întreg complex medico-ecclesistic, ce nu s-a mai putut realiza). La 2 octombrie 2005 a fost sfințită biserica mănăstirii, a cărei stareță este pînă în prezent Maica Stavroforă Benedicta Chirobocea

[6] Ctitorită în 1813 de starețul Timotei de la Cernica. Stareța actuală este Maica Stavroforă Mihaela Costache.

[7] Așezămîntul de la Christiana dispune de un cabinet medical și o sală de tratament

dotate cu aparatură ultramodernă, precum și de un cabinet stomatologic. Doamnele vîstnice primesc atît asistență medicală și socială, cît și asistență spirituală.

